

Στίχοι που αγαπήθηκαν

FASTEN your hair with a golden pin,
And bind up every wandering tress;
I bade my heart build these poor rhymes:
It worked at them, day out, day in,
Building a sorrowful loveliness
Out of the battles of old times.

You need but lift a pearl-pale hand,
And bind up your long hair and sigh;
And all men's hearts must burn and beat;
And candle-like foam on the dim sand,
And stars climbing the dew-dropping sky,
Live but to light your passing feet.

William Butler YEATS

Χρυσή καρφίτσα βάλε στα μαλλιά σου
και δέσ' τα μη σου φύγει καμμιά τούφα.
Πρόσταξα την καρδιά μου να σου γράψει
και νύχτα - μέρα βάλθηκε να χτίζει
στίχους φτωχούς με χάρη, πονεμένους
κι απ' τους αγώνες των παλιών
καιρών βγαλμένους.

Δεν έχεις παρά τα μακριά μαλλιά σου
να φτιάξεις με το κάτασπρό σου χέρι,
στολίδι που' ναι και μαργαριτάρι
κι ένα αναστεναγμό μικρό ν' αφήσεις:
Κι όλοι οι άντρες θα καρδιοχτυπούν,
θ' ανάβουν
κι ο άσπρος αφρός στις θάλασσας την άμμο
και τ' άστρα που σιγά-σιγά ανεβαίνουν
στον ουρανό που στάζει τη δροσιά του
δεν ζουν παρά μονάχα για να φέξουν
το βήμα του ποδιού σου που περνάει.

Μετάφραση: Εμμανουήλ Ξανθός